

V R T E C

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 11.

Ljubljana, dne 1. novembra 1917.

Leto 47.

Zima prihaja.

Goste megle že temnjijo
malo prej še krasni gaj;
znamenja se že množijo,
da prihaja zima zdaj.

Zadnja rož je odcvetela,
kras izginił je livad,
vsa lepota je zvenela;
kratka cvetju je pomlad.

List za listom z drevja pada,
skoraj veje so golé,
slana belj polje rada,
solze megli ledené.

Mrzel zrak po drevju prede
ivje že med vejami;
led se rad vrh vode vsede,
burja v temno noč buči.

Tiho zdaj je vse po lođu,
oh, o pevcih ni sledi,
ki so peli v širnem krogu
tak radostno prejšnje dni.

Burja vedno bolj razsaja,
zatemnjeno je nebo;
tužno srce mi prihaja,
ko to moje zre okó.

Oj, krasota zemska mine,
raj je kratek tu cvetic,
vrt, gaj, travnik in ledine
kmalu so brez krasotic.

Išči si, mladina, cvetja,
ki ga zima ne umori,
ki ga vigrédi, poletja
kras nikdár ne zapusti.

Čednost je to mično cvetje,
to zasadi si v srce;
v srečno pelje te zavetje,
kjer več cvetke ne vené.

M. va.

